

[Poul Møller.]

har vi i de 4 år, vi har haft udvalgsforhandlinger om hele dette kompleks, ikke beskæftiget os mere end i højst to møder med kontrolreglerne. Hele udvalgsbehandlingen i fjor var koncentreret om helt andre spørgsmål inden for skattereformkomplekset end kontrolreglerne, og derfor har der ikke været lejlighed for grupperne til at tage stilling til flere forslag eller til noget, som man mente at kunne forhandle sig til rette om vedrørende kontrolreglerne.

Den højtærede finansminister stillede mig et spørgsmål om forbrugsbeskatningen. Der til vil jeg gerne sige, at den højtærede finansminister har jo nedsat et udvalg med professor Philip som formand, som skal overveje en overgang fra direkte skat til forbrugsbeskatning, og det har også vor interesse at følge dette udvalgs arbejde. Vi venter bl. a., at vi af resultaterne af dette arbejde kan få inspiration med hensyn til vort eget skatteprogram. Ligesom finansministeren har sit udvalg, således har vi altså også inden for vort parti et udvalg eller en kreds af mennesker, der vil drøfte muligheden for at nå frem til en omlægning af beskatningen, således at vi i højere grad kan nedsætte den direkte skat og gå over til forbrugsbeskatning. Så snart vi er færdige med disse overvejelser, eventuelt når professor Philips udvalg også er færdigt, vil vi kunne tage endelig stilling til, hvordan det skal ske i praksis.

Det er jo ikke tilfældigt, at vi drøfter, hvorfor progressionen særlig skal lettes for indtægter mellem 10 000 kr. og 20 000 kr. Det er ikke, fordi det er meget folkerige indkomstgrupper, men fordi vi simpelt hen alle under disse drøftelser har erkendt, at progressionen er hårdest for disse indkomstgrupper. Det er også det, der ligger i skattereformen, og derfor er det rimeligt, at man siger: lad os få de midler, vi kan få på forskellig måde til lempelse af den direkte beskatning, til langsom udjævning af progressionen, eventuelt til overgang til proportional skat i videst muligt omfang.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Møller en gang til, at det er det ærede medlem og hans parti og venstre, der har gjort forslaget

om ophævelse af skattefradragsreglen til det centrale i skattereformen. Det var dér, jeg lagde vægten. Når den var der, ville man ikke diskutere noget det første par år. Det er jo sagen. At man så efterhånden ganske langsomt er begyndt at få løst op inden for udvalget, giver jeg det ærede medlem fuldstændig ret i, og jeg tror også, vi får løst mere og mere op, særlig efter det ærede medlems tale i dag. Der var dog en fejl i det ærede medlems tale; det udvalg, jeg har nedsat, har ikke fået til opgave at undersøge, om man kunne nedsætte indkomstskatten og hæve forbrugsskatten; udvalgets opgave er at undersøge de forskellige former for direkte og indirekte forbrugsskat og sammenligne disse former.

Det ærede medlem mente, at drøftelserne i udvalget om de kommunale indkomst- og ejendomsskatter var gået i stå på grund af manglende stillingtagen til erhvervskommuneskatten. Dér tror jeg det ærede medlem husker forkert. Man kan sige, at de er gået i stå, for så vidt man ikke har kunnet blive enig i udvalget endnu. Jeg har fremlagt ikke så få forslag om, hvordan dette problem kunne løses. Det ærede medlem ved, at jeg har megen sympati for tanken om at komme bort fra erhvervskommuneskatten. Problemet er: hvordan får centralkommunerne den erstatning, de skal have, for at vi kan ophæve erhvervskommuneskatten? Det har jeg stillet forslag om i udvalget; jeg har endogså tilbudt, at staten kunne gå ind med visse beløb, for at vi kunne få dette problem løst.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg sige, at jeg er enig i, at de fire spørgsmål, det ærede medlem nævnte, skal søges løst; jeg tror, det fortrinsvis bliver i forbindelse med udskrivningsloven, dog må nok 30 pct.-reglen stå i et særligt lovforslag.

Jeg vil så slutte debatten med at sige, at problemet med at få forbedret skatteligningen har ingen af de andre partier fundet så presserende, som vi synes det er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.